

Etruskové, Rusové a... falešní volchvové (vyprávění Tarcha Perunoviče)

Nejednou zde bylo řečeno, že dějiny národů Země byly mnohokrát přepisovány a falšovány pro potřeby různých vládců. Vznikaly různé falzifikáty... Ale něco takového, jako ve vašich dnech, se ještě asi nestalo... Objednavatelé nových dějin se rozhodli udělat to jednodušeji - prohlásit originály za padělky a pokud možno zbavit lidi vůbec jakékoliv historie, i té, která byla ve vědeckých pracovnách zkreslena, ale přece jen se nějak opírala o nalezené artefakty.

Sice část těchto artefaktů byla zabavena, část byla podstrčena jako padělek, ale něco přece jen zůstalo.

V dnešní době se objednavatelé veřejného mínění a „tvůrci“ nových dějin možná rozhodli, že lidé už „dospěli“ k tomu, aby místo historie přijímali smyšlenou fantasy, jen aby ukojili svou pýchu. Ne nadarmo bylo dalším testem nevědomosti společnosti šíření informací o ploché Zemi. Obecně si uvědomili, že byť jen částečně, přesto ale naše společnost může klesnout na středověkou úroveň chápání světa a přijmout cokoli, co jí řeknou, pokud je k tomu sladce nabádána a nazývána velkou rasou, vyvoleným národem a podobně. Mnozí prostě nestudovali střípky vědomostí získaných za mnoho staletí a nyní je zuřivě odmítají jako další podvod společnosti. Vládou emoce, zatím...

Ukazuje se tedy, že na jedné straně stojí oficiální historie, po staletí a dokonce tisíciletí svědomitě falšovaná a překrucovaná, a na straně druhé obecně smyšlené pohádky a hrubě zfalšovaná fakta. Ale mnohým se to líbí...

Takže je prakticky nemožné, abychom poznali skutečnou historii naší Země, bohužel... A tak se vědci potýkají s mnoha teoriemi a hypotézami o původu těch či oněch národů.

Jednou ze záhad jsou tak stále Etruskové. Sama oficiální věda nerozhodla, odkud se na horizontu dějin vzali: zda z Malé Asie, nebo odjinud... Olej do ohně přilévají i představitelé alternativní historie a takzvané „nové chronologie“, kteří Etrusky jednoduše nazvali Rusy.

A vlastně do jisté míry uhodli nejstarší příbuzenství národů, ale koneckonců takové příbuzenství nás spojuje nejen s Etrusky, ale i s mnoha dalšími národy - potomky severní arktické prarodiny - Hyperboreje.

Kdo jsou tedy Etruskové? Jaké příbuzenství je spojuje s Rusy?

A protože existují dvě krajní pozice - oficiální věda a alternativní věda, pravda je možná někde uprostřed. Samozřejmě, doposud je mnoho artefaktů skrytých, mnoho je utajovaných a ještě více jich prostě není pochopeno...

Každý si volí svou vlastní hypotézu, každý věří své vlastní cestě.

Nechť se dnešní informace stanou pro někoho další verzí či hypotézou událostí, které se staly, vždyť pokud se objevily, znamená to, že u někoho najdou odezvu. Tyto informace si nečiní nárok na vědeckost, neb jsou získávány nevědeckou metodou čtení informačních polí prostřednictvím vědomého snění, a nedisponují artefakty. Třebaže ty možná existují...

Tyto informace byly předány od jednoho z učitelů našich předků - staroslovanského boha Dažboga, který byl také nazýván Tarchem Perunovičem.

Takže...

...Zelený samet zahaluje měkké kopce. Cypřiše stojí na stráž. Jakoby prastaré kameny kolem vyznačují zde cestu. Purpurové nebe západu slunce, a v kruhu stojí ruiny.

Prastaré kameny popraskaly, sloupy se zřítily do křoví. Ale najednou okolí rozzářila jiskra. Byl to ohnivý sluneční paprsek, který se dotkl obrovského kamene. Ten kámen stojí uprostřed kruhu. Kdysi se tu zpívaly hymny bohům. Nyní jen Slunce pohladí starobylý oltář...

...Ale záblesk je stále jasnější, a náhle se z kamene vynořila obrovská postava. Byla však utkaná jako by z mlhy, a vše bylo vidět skrze tělo obra.

A pak se ten podivný obr otočil. A vzorovaná stuha mu svazovala neposedné kadeře. Jeho košile byla pošíta ornamenty, na opasku měl meč. Posadil se bohatýr na oltářní kámen, a slunce mu uvízlo ve vousech...

„Čemu se divíš?“ ozval se náhle mocný hlas. „Už jsme se jednou viděli, pravda, ne tady. Jak se mohl Svarožič ocitnout v Itálii? Jak jsem se sem dostal, já, Tarch Perunovič, váš slovanský předek...?“

Ale není to tak jednoduché... I tady jsem jezdíval za svými záležitostmi... Zde jsem provdal svou dcerku, Rasenušku.

Už toho hodně bylo řečeno o minulých událostech a o strašlivé zkáze mé rodné severní země - země Sva, kterou Atlantáné nazývali Hyperborea. Ta se sice udržela ještě dva tisíce let po Velké potopě, která Atlantány uvrhla do propasti, ale

neudržela se, zamrzla a potopila se pod ledovými vodami... A o příčinách toho všeho jsme už vyprávěli, o velké válce s Atlantány, o jejich chamtivosti a touze vlastnit svět, o tom, jak jejich pýchu přižívovali příchozí z Nibiru, zvaní Anunnaki. Vždyť oni vlastně začínají všechny války, a rasy a národy poštvávají mezi sebou, aby ovládly svět a měli pro sebe palivo z lidského utrpení.

A potom se schovávají za kulisami... A vyprávějí pohádky, a přepisují minulost. Dokonce i o té velké válce, která vedla k Celosvětové potopě, vyprávějí báchorky, jako by vůbec žádná válka nebyla, ale prý že na Zemi spadla vesmírná tělesa, spadl prý měsíc - Lelja. A ještě to připisují mně, Tarchu Perunovičovi, že prý jsem ho v bitvě s nějakými Kostěji zničil a shodil na vlastní zem, takže se potopila...

Jaké kacířství!... Informační pomsta... I když tato pomsta nebyla vynalezena v dávných dobách, ale ve vašem věku - tedy stoupencem oněch Kostějů, kteří se ve skutečnosti nazývali Anunnaki. Nu a ty měsíce byly fragmenty planety Dei, kterou vy nazýváte Faeton. A Faeton byl zničen dávno před potopou, která zničila Atlantány, a dávno před zánikem mé země Sva - Boreje. Tehdy, v dobách Borejské moci, byly úlomky Faetonu od Země odneseny našimi stroji, ale na Zemi vůbec nespady. Byly to tři asteroidy, jejichž historie byla za vašich dnů přepsána a zkáza Daarie jim byla připsána, nazývajíce tak území Sva-země nebo Borejské. Ačkoli Daaria byla později a o něco jižněji, ujala se Borejců. Jinak se jí říkalo Bělovodí. Ale všechno popletli stoupenci Kostějů, popletli záměrně, aby pomlčeli o velké válce a své účasti na zániku civilizací jak naší, tak atlantské...

Ale vždyť existovaly záznamy, které se nazývaly knihou mého otce, Perunovými knihami. Byly uchovávané jako oko v hlavě, a jsou zachovány dodnes. Ale některé stránky se ztratily v těch těžkých dnech, kdy Daaria hynula pod jadernými bombami, které na nás shodili titíž Anunnaki-Kostějové, dokonce aniž by použili síly pozemšťanů, neboť všichni technologicky vyspělí pozemšťané byli vyhlazeni v bratrovražedných válkách. Vzpomeňte si na indický příběh - Mahábháratu. Právě o tom je ten skaz. A indické bomby v těch letech vypálily země Jihu i země mé Daarie či Bělovodí, co je nyní Sibiř, ale ne Hyperboreu, jak píší stoupenci Kostějů, opírající se údajně o ony ztracené stránky Perunových knih, vyražené ve zlatě.

Vždyť vám neukazují zdroje, jen plácají nesmysly! A to slovo jsem tu neřekl jen tak pro nic za nic. Kdo ví, pochopí, a kdo slyší, uslyší. A hluchý se bude vždycky považovat za spravedlivého, tvrdošijně věřit nesmyslům, neboť je slyšel dřív než to, co teď říkám já, a navíc se ty nesmysly tisknou, vždyť jejich autor na to má peníze. A ty, jak známo, jsou na takové záležitosti vždycky dány a jsou k dispozici lidem, kteří se považují za vyvolené Bohem, ale ve skutečnosti jsou vyvoleni týmiž Anunnaki... Nu a nebudu vám říkat, kdo je ten nově se objevivší volchv, to si najděte sami, máte to všechno, včetně toho, z jakého je rodu, kmene...

Ale ti, kdo se snaží říkat pravdu, nemají jako obvykle materiální prostředky. A lidé budou věřit autoritám, které se prodraly mezi authority tiskem knih a dalšími způsoby, k nimž jsou, bohužel, zapotřebí materiální prostředky. A nenapadne je, že čím více těchto materiálních prostředků je investováno, tím větší je autorita, a tyto

prostředky se podřízeným Kostějů dostávají k temným činům mnohem častěji, než se tyto prostředky objevují u těch, kdo znají pravdu.

Takto se splétají nové báchorky a vydávají se za pravdu, skrývanou pro větší zájem a upoutání pozornosti. A děje se tak z mnoha důvodů. A skrývání historie je jen drobnost. Hlavní věcí v ,dílech' těchto Kostějů je změnit vaši budoucnost. A jak to udělat? Vzít pravdu do svých rukou a vysílat to, co považují za nutné, všechno překrucující a tím vším pěstovat vaši národní hrdost a o velké rase splétat pohádky...

Postupně vám podsouvají, že dříve bylo všechno vaše, celá Země prý byla Rus... A je v tom velká zákeřnost, neboť ne Rus, ale země Sva, arktická pravlast byla matkou mnohých národům. A po jejím zničení se vydaly kmeny na Zemi hledat nový domov. A šly po Asii a po Evropě a všude nesly své jazyky, a ty byly příbuzné, borejské dialekty. A váš jazyk ruština je jedním z nich, těch dialektů. Ale Borejci - to jsou předci Rusů, předci Slovanů, ale také předci Skandinávců, Germánů, Keltů a dokonce i Turkitů (ve spojení s potomky země Mu). Vy jste jedním z potomků této země, ale nejste předky všech kmenů, které z Boreje vyšly. Jste jejich bratři, nikoliv otcové.

Po zániku Daarie v ohni svržených bomb z anunnakijských lodí zavládla v sibiřských zemích věčná zima. Půda roztává doposud...

A tenkrát Daarijci budovali podzemní města, která jsou vám až do vašich dnů neznámá, a mnozí z nich, nevydržíce krutou zimu a jedovatý vzduch, odešli opět do jiných zemí a smísili se tam s kmeny, které z Boreje uprchly dříve, od dob zničení Atlanty a Boreje.

Tak se znovu promísily rody a kmeny, nemluvě už o mísení s uprchlíky z Atlantidy a země Mu...

Na Západě, od dob zničení Atlantidy, se namíchalo mnoho kmenů. Tak vznikly keltské a germánské národy, a další kmeny z Borejců a Atlantánů, z Ilyrů, kteří žili v atlantských provinciích, kde za vašich dnů šplouchá Středozevní moře...

A tak tam, na západ, se znovu vydali uprchlíci z Daarie a moje dcera Rasena byla s nimi. Já jsem zůstal v podzemí Daarie, která nyní Sibiří jest, po mnoho let se svou ženou Zlatogorkou a sestrou Tarou.

A Rasenuška se provdala za náčelníka západních kmenů - potomků Borejců, Atlantánů a Ilyrů, zvaných Pelasgové. Tito Pelasgové dlouho putovali po Asii a naučili se tam východním zvykům. Nejprve se sblížili s altajskými a sibiřskými šamany a tam se naučili věštecké magii ze zvířecích orgánů. Poté se vydali na Jih. Odešli do Babylónu a Chaldeje, poté k Chetitům.

Jednalo se o borejské rody pocházející od Skivy Skolota, který opustil Boreu a nenašel pro sebe místo v Daarii, jenž se oddělil, tj. opustil kruh kmenů (kolo) společných. A tak se tito Skyviči neboli Skythové Skoloti vydali toulat po Zemi - od Severu k Jihu, a potom se vypravili na Západ a usadili se tam - na Balkáně a v Itálii.

...Jednoho dne se moje dcera zamilovala do jejich vůdce Tina, a ten do ní. Vydala se tam, a její potomci ji začali ctít pro její moudrost a vědění. A na její počest si začali říkat Rasenové. A jejího manžela Tina také ctili, a dokonce ho později nazvali bohem. Měli dceru Turan a syna Tarku, kterého dcera pojmenovala na mou počest. Ten se stal jejich náčelníkem.

Mnoho věcí bylo v těchto rodech zapomenuto, vždyť život byl krutý a bylo těžké uchovat si vědění. Ano, a namíchalo se mnoho zvyků různých kmenů, které vešly do rodů. Tak Rasenové měli hodně atlantských kořenů, vždyť na Západě se setkali s potomky Atlantánů, kteří se tam usadili, ale po Velké potopě zdivočeli. Dokonce převzali jejich oblečení, zahalovali se do tóg. A začali uctívat atlantské krále za bohy, stejně jako Heléni, mimochodem také potomci Borejců (viz téma: Apollón Hyperborejský o Knize hlubin, Delfském orákulu, severním chrámu a zapomenuté historii).

Od Atlantánů a Borejců převzali Rasenové kmenové uspořádání a vytvořili svaz dvanácti rasenských rodů. A z nich si každé čtyři roky volili jednoho vůdce. A usadili se zde, v italských zemích mezi těmito smaragdovými kopci. Tak jsem tu jezdil navštěvovat svou dceru Rasenušku a svá vnoučata. Můj vnuk byl často volen hlavou dvanácti rodů. A vybudoval zde největší město Tarquinii, pojmenované na počest našeho rodu. Podle atlantských zvyklostí vybral rodové jméno na počest svého předka, tedy mne, Tarcha Perunoviče. Tak se stal rodem Tarchem nebo Tarkem, Tarquiniem, tedy potomkem Tarcha.

Tarchu Tarquinius je můj vnuk, první náčelník italických Rasenů, který se usadil v těchto kopcovitých končinách a vybudoval město Tarquinii.

Tarchu Tarquinius měl syna jménem Tarchon. Byl to mocný mág, volchv. Věděl toho hodně, byl strážcem prastarých příběhů, které pocházely ještě z Boreje, a od Atlantánů i od jiných kmenů. Ale především se v té době, stejně jako v té vaší, lidé báli budoucnosti a snažili se na ni připravit. Proto ctili věšteckou nauku, kterou si přinesli ještě ze Sibiře, a rozšířili ji o helénské znalosti z velkého Apollónova chrámu, který je v Delfách a nazývá se Orákulum.

Předkové Rasenů však dlouho putovali po různých zemích, a mnohé bylo ztraceno. A tehdy měl můj pravnuk Tarchon vizi, jak navrátit vědění. A podle této vize si vzal voskované kůže (hustě napuštěné voskem) a vydal se na nekonečné pole a začal orat Zemi-Maťušku. A tam se mu na jeho kouzelném oraništi zjevil borejský mudrc. Přišel, zjevil se z vyššího světa, z horní země, která se u nás nazývá Bělovodí, poté, co Borejci odešli do vyšších dimenzí. A východní lidé tu zemi nazývají Šambalou, a její místo není ve vašem světě, ale v horním, tedy ve vyšší dimenzi, než je váš svět. A jméno posla té země bylo Tag.

Přinesl starobylá klubka s uzlovým písmem, které bylo v Daarii běžné po veliké katastrofě, kdy knihy na krystalech zmizely ve vyšším světě.

Tag ty klubka rozmotal a začal číst starodávnou moudrost. A tehdy Tarchon rozprostřel ty navoskované kůže a začal na ně přikládat rozmotané klubka, aby se

do nich otiskla posloupnost uzlíků. Tak se uzlové písmo otisklo do voskovaných svítek. A jakmile bylo otisknuto, Tag zmizel, vrátil se do svého světa a klubka si odnesl.

A tato voskovaná kniha se stala svatyní rasenskou, svatyní volchvů tohoto národa. Dlouho tuto knihu uchovávali volchvové, věštci, ale v letech násilí, kdy do rasenských zemí vtrhl latinský Řím, ji Římané spálili. A od té doby se vědomosti zase ztratily a zůstalo jen jedno věštecké umění, vždyť kněží ho častěji používali a učili mu své učedníky, ale prastaré vědomosti o jejich původu, o dávných civilizacích se ztratily, bohužel.

Dokud však žila země Rasena neboli Etrurie, jak tuto zemi nazývali Latinové, uchovávaly se znalosti, uchovávala se paměť a ctily se zvyky předků.

Po Tarquinii zde založili města i vůdci ostatních rasenských rodů, takže v Raseně existovalo dvanáct měst. Tak vzniklo dvanáctiměstí zde, v Itálii.

V mé Daarii bylo také dvanáct podzemních měst a dvanáct nadzemních měst v západních zemích, které jsme nazývali Bjarmií nebo Gardarikou. A hlavním z nich se po zpusťování podzemního Permu stal nadzemní Nový Grad neboli Novgorod Veliký - nové hlavní město severní Gardariky. A právě tam vládl můj druhý vnuk z jiné větve, a říkali mu Rus. A odtud vyšli Rusiči či Rusové (a to bylo dávno před Rurikem)... A Rasenové, jak se ukazuje, jsou jejich kmenoví příbuzní.

Sousedé Raseny ve svém jazyce nazývali Tusky, a jejich zemi Toskana. A to znamenalo jednoduše ‚lidé z kopců‘ a ‚země kopců‘.

Latinové pocházeli rodem z kmene, který Atlantáné přivedli ze Střední Ameriky (jak dnes nazýváte tuto zemi) do svých provincií, z nichž se po potopě stalo Středomoří. Podle vás to tedy budou indiáni...

Podívejte se na jejich černovlasé tváře s orlími nosy... Jenže ve dnech Velké potopy byli vytrženi ze svých kořenů a zdivočeli. Z trosk atlantské civilizace se vydali do evropských lesů a přišli do italských údolí. Byli divocí, sami byli barbaři. A začali přebírat znalosti od Rasenů, přicházeli do jejich měst, nechávali se najímat jako učedníci k mistrům, i jako válečníci. Ale stále je to táhlo do jejich stanů. Vždyť tam byli pány, ne v rasenských městech. Závist šířila Latiny, a ti dlouho shromažďovali své síly, aby se zmocnili alespoň nějakého rasenského města. Nesnili o tom, že si vybudují vlastní, ale že ho dobudou...

A nakonec se jejich obětí stalo město Romula, dalšího rasenského náčelníka, jednoho z dvanácti.

Ale vždyť mudrc Tag říkal starému Tarchonovi, že jakmile bratr zabije svého bratra, přijde na země Rasenské neštěstí. Plynula však staletí a základy byly zachovány, dokud Romulus nezabil Rema, svého bratra z vlčího rodu. Romulův a Remův otec a matka byli zajati Latiny a zabiti. Vlčice bratry nakrmila a Remus spolu s Romulem tenkrát ubránili starobylé město. Nevycházeli však spolu, samovláda zamotala Romulovi hlavu a on svého bratra zabil, aby mohl vládnout sám. A strážci tehdy nedokázali ochránit zemi Rasenskou, ale vždyť to byli právě

oni a volchvové, kdo zprvu zachránil Řím a dodal bratrům sílu získat zpět zemi svého otce. Nyní však ustoupili, a padlo město Romula před barbary latinskými a stalo se Římem latinským, odkud pak Latinové i celou Rasenu postupně zničili, ačkoli znalosti a umění rasenské si přivlastnili.

Latinové spojili dva názvy pro národ Rasenů: Raseny a Tusky, jak je nazývaly ostatní italské kmeny, a začali je nazývat Etrusky. Nu a Rusové s tím nemají nic společného... Pouze souzvuk. A kdybychom studovali minulost jen podle souzvuku jazyků, nepřátelé by si tento název vyložili nikoli jako ‚Rusi‘, ale jako ‚trusy [zbabělci]‘, a to pomocí vašeho vlastního jazyka. Takže pozor na jazyk, můžete tam udělat velkou chybu, zejména v etruštině, kde se slova psala dohromady... A číst písemnost mohl jen ten, kdo přesně znal jazyk, a ne jako vy, kteří jste nikdy neslyšeli živé Etrusky...

Vyzkoušejte si to, spojte slova jakéhokoli ruského textu a přečtěte si ho, přičemž slova rozložte jiným způsobem, oddělte je od obvyklého významu. Je to zábavné, ale i tak si budete moci přečíst spoustu zajímavých věcí, které ale nikdy nebyly cílem zápisu!

Zábavné je také to, že v našich příbuzných jazycích mělo slovo v jednom rodě určitý význam, a v jiném rodě zase jiný.

Nebudu zacházet do historie, bude pro vás pochopitelnější, co je ve vašich dnech.

Vaše ruština zná slovo ‚kit [velryba]‘ jako mořské zvíře, ale jazyk Slovanů jižní Rusi, kteří sebe ne tak dávno pojmenovali Ukrajinci, říká něco jiného. Tam je ‚kit‘ mourek, kocour. Tak a čtěte texty... Ještě zajímavější bude text, jestli ukrajinská ‚kiška [střevo]‘ nevejde do lůna a nestane se orgánem našeho těla, ale zamňouká jako kočka... Nebo v ještě jedné slovanské zemi - Srbsku, nazývají ‚pozorem‘ vůbec ne to, za co by se měl jeden stydět. Tam slovo ‚pozor [ostuda, hanba]‘ znamená prostě výzvu k pozornosti... A takových příkladů je spousta...

Proto se při ruském čtení etruských textů objevují chyby a často se tam náhle mohou objevit židovští bohové a křesťanská jména, která v té době nebyla. Prostě lidská mysl si bez ohledu na možnost vybírá z nerozděleného textu to, co je jí důvěrně známé, a je to vyřešeno. A to, že část křesťanského jména může být součástí jiného slova, mysl nerozlišuje, jelikož taková slova jí nejsou známá. Vždyť je dešifrují ti, kteří už poznali epochu křesťanství, a ne ti, kteří o ní nic nevědí a křesťanská jména neslyšeli.

Ale noví žreci a přepisovači dějin světa využívají všeho ve svůj prospěch, jak říkáte. A snadno odepsali Etrusky do jiné epochy. Prý vůbec žádná antika neexistovala. Všechno je vymyšlené, a Řím neexistoval, středověk je nazýván Římem, epochy jsou zašité a kaše se vaří, vře! Čím absurdnější, tím lepší... Vždyť pro člověka bude snazší na všechno zapomenout, úplně odtržen zapomene na původ, obdrží jiný a stane se jiným, novým otrokem, jako byl kdysi Adam, jenže teď už ne fyzicky, ale ve vědomí. Nový anunnakijský plán spěje k uskutečnění.

A jejich plán je smělý, zrušit veškerou vědu, zrušit veškerou historii. I když byla

psána se zkráslením ve prospěch různých vládců, ale světlo pravdy ještě někde zůstalo. Proto je třeba vše úplně nahradit, sestavit novou a zavést do praxe. A k tomu je třeba nevědomých, proto ve světě nikde neučí děti ve vaší době důkladně, ale jen tak, aby uměly číst a počítat, aby zvládly základní profese, uměly pracovat, a nic víc. Vždyť vychovávají otroky, a ne ty, kdo umí přemýšlet a analyzovat. A aby se mysl nesnažila poznat, vyprávějí jí příjemné pohádky o velikosti ras a zajímavých zázracích...

Pěstují pýchu, aby v iluzorní velkoleposti pošlapali jiné národy, a aby krev tekla proudem. Nevědomost silně spoutala lidi, ale neochota vidět a přemýšlet je ještě silnější, ano, důvěřivost vůči těm, kdo se vydávají za světla. A abyste viděli toho, kdo vám opět přináší lži, podívejte se, kdo je a odkud pochází a kde bere prostředky k šíření svých báhorek. A jestliže se vydává mnoho materiálních prostředků, znamená to, že je někdo nedává zadarmo. Neboť všechny materiální prostředky ve vašem světě jsou, bohužel, v rukou týchž vetřelců, vybraných právě tím systémem, který si sám pro sebe dělá otroky. Kdo umí naslouchat, uslyší a posoudí volchva podle jeho činů. Kdo umí myslet, ten bude analyzovat svým rozumem a pochopí, co k čemu a proč povede..."

...Obr se odmlčel. A jeho skaz jakoby smazal čas. A noc je v mžiku pryč. A tu opět slunce vychází v ranním světle obzoru. Ale kde je obr? Zmizel beze stopy... Jen slunce vše barví na růžovo, a samet údolí, laskající pohled...

Zapsala Valeria Kolcova 21.12.2018